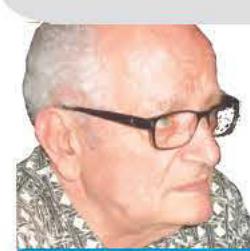

Συνηθίζουμε να λέμε πως η Ελλάδα είναι η πιο όμορφη χώρα του κόσμου, αλλά το ίδιο λογοτίζεται ο Βεδουίνος που ζει στην έρημο, ο Αφγανός για την ρημαγμένη χώρα του και ο πειναλέος Αμερικανός που ζει σε γκέτο φτώχειας, αλλά καμπάρωνται τους ουρανούδιοτες τής Νέας Υόρκης σαν να είναι ιδιοκτοσία του. Ασφαλώς, υπάρχουν ο' άλλες χώρες πιο ψηλά βουνά από τον Ολυμπο, αλλά ο' εκείνα δεν κατοίκουν ποτέ Θεοί, υπάρχουν βουνά πιο ψηλά και από τα μεγαλοπρεπή Κασσωπαία, αλλά εκεί δεν έζησαν Σουλιώτες και Σουλιώτισσες. Τα ίδια θα έλεγα για τα νησιά, τις θάλασσες και τους κάμπους τής Ελλάδας. Εκείνο που θέλω να πω είναι ότι μέσα από την ομορφιά του ελληνικού τοπίου αναδύεται πάντα μια ιστορία που συγκλονίζει τον επικέπτη εκείνον που μπήκε στον κόπο να την ανακαλύψει.

Τα εξακρίβωσα αυτά στο τριήμερο ταξίδι μου στην Πελοπόννησο με τον Γιώργο και την Νάταλη Μεσσάρη, που άρχισε πουρνό-πουρνό την περασμένη Πέμπτη και τελείωσε το Σάββατο βράδι ύστερα από διαδρομή περίπου 720 χιλιομέτρων με αυτοκίνητο.

Το εξακρίβωσα στην Αρχαία Ολυμπία με χιλιάδες ξένων που ήρθαν από κάθε γωνιά τής γης να προσκυνήσουν τα άγια χώματα που γέννησαν τους Ολυμπιακούς και έμειναν άναυδοι από τα εκθέματα στο Μουσείο. Για μένα, τουλάχιστον, ήταν μια συγκλονιστική εμπειρία, όπως ήταν οι επισκέψεις μου στην Ακρόπολη, το παλάιο τού Μίνωα, οι Θερμοπύλες και το Σούλι. Είμαι σίγουρος ότι παρόμοιες συγκινήσεις με περιμένουν όταν αξιωθώ να επισκεφθώ και την Μακεδονία - Θράκη.

Επόμενος σταθμός όπου και διανυκτερεύσαμε ήταν η Καλαμάτα, που με αιφνιδίασε με το μέγεθός της, αλλά και σαν μια σύγχρονη πόλη, ενώ είχαμε με τον Γιώργο την ευκαιρία να δούμε μετά από αρκετά χρόνια τον φίλο και συνεργάτη μας, Αντώνη Πετρόγιαννη. Ο Αντώνης εργάζεται στην τοπική εφημερίδα «Θάρρος», μια από τις πρώτες εφημερίδες τής σύγχρονης Ελλάδας με έτος ίδρυσης το 1899 και συζητήσαμε την

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

Κόσμια και.. μη

ΤΡΙΗΜΕΡΟΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟ

ΑΡΧΑΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑ: Κάθοδος μυρίων ξένων προσκυνητών στα άγια χώματα τού αθλητισμού

ΚΑΛΑΜΑΤΑ: Συνάντηση μ' έναν φίλο από τα παλιά

ΔΙΡΟΣ: Το υπερθέαμα τής Φύσης

ΣΠΑΡΤΗ: Ραντεβού με την Ιστορία

ΜΥΣΤΡΑΣ: Περασμένα μεγαλεία αναθυμώντας τα να κλαις

ΤΡΙΠΟΛΗ: Ποδοσφαιρικός πυρετός

ΛΑΓΚΑΔΙΑ: Γλέντι τρικούβερτο ΚΑΠΗ

ΚΥΛΛΗΝΗ: Θαλασσινή γεύση και θέα

κατάσταση στην Ελλάδα και Αυστραλία. Ο Αντώνης οιέλνει τους χαιρετισμούς του σε όλους τους γνωστούς και φίλους του στο Σίδνεϊ, με την υπόσχεση πως θα μάς επισκεφθεί στους Αντίποδες.

Η διαδρομή μέσα από το λιτό δωρικό τοπίο τής Μάνης με προορισμό το Διρό σε βάζει σε σκέψεις για τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η πατρίδα μας και το αναπάντητο ερώτημα έρχεται στο νου: θα μπορέσει άραγε αυτή τη φορά να οωθεί; Γιατί άλλο είναι να πολεμάς, όπως οι Μανιάτες, έναν στρατιώτη ή και έναν στρατό εχθρών και άλλο να πολεμάς τους απρόσωπους τραπεζίτες. Τα αγέρωκα βουνά τής Μάνης φαίνονται οικληρά και αμείλικτα να εποτα-

τούν προαιώνιοι προστάτες αυτής τής αιματοβαμμένης γης και σου προκα-

Μνημείο στην πρωίδα μαχόμενη γυναίκα τής Μάνης στο Διρό.

λούν δέος με την αγριάδα τους μέχρι που φτάνεις στο Διρό και το ειδυλλιακό θαλασσινό τοπίο σου αλλάζει τη διάθεση. Μπαίνουμε στο Σπάλαιο τού Διρού και επιβιβάζομαι σε μια βάρκα που λικνίζεται επικίνδυνα με κίνδυνο να βρεθώ στα κρύα νερά, αλλά αφού αποκαθίσταται η οωμακή μου και όχι μόνο ισορροπία, η Φύση παίρνει το λόγο και αρχίζει το υπερθέαμά της που προετοιμάζεται περισσότερα από ένα εκατομμύριο χρόνια. Σιαλακτίες και σιαλαγμίτες που οπήποκαν με υπομονή από σταγόνες νερού στο διάβα τού χρόνου, κάθε μεγέθους και σχήματος, με ποικιλία χρωμάτων, προκαλούν αυθόρμητες εκφράσεις θαυμασμού από τους επισκέπτες. Αξίζει να ομηρώω σου ο' αυτήν την οπολιά βρέθηκαν οστά ζώων όπως πάνθηρες, ελέφαντες και μποπόταμοι που δείχνει πόσο διαφορετικό πάντα το φυσικό περιβάλλον τής πατρίδας μας στην προϊστορική περίοδο. Επόμενος σταθμός π Σπάρτη και ραντεβού με την Ιστορία: ο Ευρώπης και ο Ταύγετος είναι ζωντανά μνημεία μιας εποχής που η δόξα είχε αγκαλιάσει τους Λακεδαιμονίους, ενώ ο Θρύλος τού Λεωνίδα και των 300 πολεμιστών του δεν εννοεί να μπει στο αρχείο. Η Σπάρτη σαν πόλη είναι μικρή, αλλά έχει μια ζωντανία δυσανάλογη μεγάλη για το μέγεθός της. Μετά από διανυκτέρευση στην Σπάρτη, αρχίσαμε το ταξίδι τού γυρισμού με προορισμό μας την Τρίπολη, μια άλλη μεγάλη πόλη, που όταν φτάσαμε υπέφερε από βαριάς μορφής ποδοσφαιρικό πυρετό. Με 54 πούλμαν στην κεντρική πλατεία και ένα περίπτερο που έκανε χρυσές δουλειές πουλώντας φανέλλες τού «Αστέρα», οι Τριπολίτοι προειδοπάζονταν για μια ιστορική νίκη τής ομάδας τους στο Κύπελλο. Χωρίς να λογαριάζουν, όμως, τον ξενοδόχο διατητή που κυριολεκτικά οφαγίασε την επαρχιακή ομάδα, αλλά νιρόπιασε και το ελληνικό ποδόσφαιρο.

Στη διαδρομή από Τρίπολη προς Κυλλήνη, περάσαμε από τη Λαγκάδια, ασφαλώς ένα από τα πιο όμορφα χωριά τής πατρίδας μας με τα σπίτια του γαντζωμένα στην πλαγιά του βουνού. Υπάρχουν και πολλά μαγαζά που πωλούν τοπικά παραδοσιακά προϊόντα και ξενοδοχεία που δείχνουν ότι είναι και τουριστικός προορισμός. Οταν σταματήσαμε για καφέ και γλυκό, σε μια από τις ταβέρνες είχαν στην παραλία την ελληνική ομάδα, αλλά νιρόπιασε και το ελληνικό ποδόσφαιρο.

Στην Κυλλήνη φτάσαμε το απόγευμα για να επιβιβαστούμε στο φέριμποτ προς Πόρο Κεφαλλονιάς αλλά είχαμε καιρό για ν' απολαύσουμε τα θαλασσινά τής περιοχής στην παραλία. Το τέλειο τέλος σε μια όμορφη περιπέτεια 720 και πλέον χιλιομέτρων, σε μια από τις αιέλειωτες όμορφες γωνιές της πατρίδας μας.

«Τί τιμή στο παλκάρι, όταν πρώτο στη φωτιά - σκοτωθεί για την πατρίδα - με τη σπάθα στη δεξιά», (Τυρταίος) όπως αναγράφεται στο άγαλμα που στολίζει την κεντρική πλατεία τής Σπάρτης. Να σημειώσω ότι ο Τυρταίος είναι ο μοναδικός άνθρωπος που όντας Σπαρτιάτης έγραψε κάτι για την Σπάρτη. Κανείς άλλος Σπαρτιάτης δεν έγραψε έστω μια λέξη για την σεπτή Λακεδαιμονίου.

Αναμνηστική φωτογραφία στην Καλαμάτα με τον Αντώνη Πετρόγιαννη, παλιό φίλο και συνεργάτη μας στον «Κόσμο», με τον Γιώργο και την Νάταλη Μεσσάρη.